

18 Μαρτίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΧΟΠΠΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΑΝΑΓΗ,

Καθ' ού η αίτηση.

(Αίτηση Αρ. 8/93)

Πολιτική Δικονομία — Αίτηση για παράταση προθεσμίας καταχώρησης έφεσης — Αποκλειστικός οδηγός για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου είναι τα συμφέροντα της δικαιοσύνης — Όσο μικρότερο είναι το χρονικό διάστημα που διαρρέει μεταξύ της εκπνοής της προθεσμίας και της κίνησης του μηχανισμού για παράταση, ανάλογα μεγαλύτερη είναι και η πιθανότητα αποδοχής του αιτήματος — Το ότι η καθυστέρηση οφείλεται σε σφάλμα του δικηγόρου του αιτητή, ακόμα και όταν αυτό οφείλεται σε αμέλεια, μπορεί να θεμελιώσει λόγο για την παράταση του χρόνου, νοουμένου ότι το επιβάλλουν τα συμφέροντα της δικαιοσύνης. 5 10

Ο αιτητής υπόβαλε αίτηση στο Ανώτατο Δικαστήριο, αφού απορρίφθηκε παρόμοια αίτησή του από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, για παράταση του χρόνου καταχώρησης έφεσης εναντίον απόφασης του εν λόγω Επαρχιακού Δικαστηρίου. Η καθυστέρηση οφειλόταν στο ότι ο αιτητής είχε αφήσει το χρόνο να περάσει άπρακτος από τις 29.5.92, χρόνο έκδοσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρι την 7.7.92, όταν έδωσε οδηγίες στο δικηγόρο του για καταχώρηση έφεσης, και συμπληρώθηκε από το σφάλμα του δικηγόρου στον υπολογισμό του χρόνου εκπνοής της προθεσμίας. Το σφάλμα αποκαλύφθηκε όταν αποπειράθηκε να καταχωρήσει την έφεση στις 14.7.92 και του υποδείχθηκε ότι η προθεσμία είχε εκπνεύσει στις 10.7.92. Αμέσως την επομένη κίνησε τον μηχανισμό για παράταση του χρόνου με την υποβολή της αίτησης στο Επαρχιακό Δικαστήριο. 15 20

Αποφασίσθηκε ότι:

25

(α) Αποκλειστικός οδηγός για την άσκηση της διακριτικής ευ-

χέρειας του Δικαστηρίου για την παράταση του χρόνου άσκησης έφεσης είναι τα συμφέροντα της δικαιοσύνης. Το ότι η καθυστέρηση οφείλεται σε σφάλμα του δικηγόρου, ακόμα και όταν αυτό οφείλεται σε αμέλεια, μπορεί να θεμελιώσει λόγο για την παράταση του χρόνου, νοουμένου ότι το επιβάλλουν τα συμφέροντα της δικαιοσύνης.

5

(β) Για να γίνει δεκτό αίτημα για την παράταση του χρόνου άσκησης έφεσης οι λόγοι της καθυστέρησης πρέπει να εξηγούνται και να αντισταθμίζουν ουσιαστικά τις δυσμενείς επιπτώσεις στα συμφέροντα του αντιδίκου, στο θεσμικό πλαίσιο απονομής της δικαιοσύνης, και στην αρχή της τελεσιδικίας. Όσο μικρότερο είναι το χρονικό διάστημα που διαρρέει μεταξύ της εκπνοής της προθεσμίας και της κίνησης του μηχανισμού για παράταση ανάλογα μεγαλύτερη είναι και η πιθανότητα αποδοχής του αιτήματος.

10

15

(γ) Στην προκειμένη περίπτωση, συνεκτιμώντας όλα τα γεγονότα και αντισταθμίζοντας την αναστάτωση στα δικαιώματα του Καθ' ου η Αίτηση, όπως διαμορφώθηκαν μετά την εκπνοή της προθεσμίας και την συνακόλουθη εκτροπή από την αρχή της τελεσιδικίας από την μια, με το μικρό χρονικό διάστημα που διέρρευσε μεταξύ της εκπνοής του χρόνου και της υποβολής της αίτησης για παράταση σε συνδυασμό με τις εξηγήσεις που δόθηκαν για την καθυστέρηση από την άλλη, το αίτημα ήταν δικαιολογημένο.

20

25

Η αίτηση επιτράπηκε με έξοδα υπέρ του Καθ' ου η Αίτηση.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

The Turkish Co Operative Carob Marketing Society Ltd v. Kiamil (1973) 1 C.L.R.

30

Hadjimichael v. Karamichael (1967) 1 C.L.R. 61

Αδελφοί Ιακώβου (Κατασκευαί) Λτδ. v. Χ" Νικόλα (1990) 1 Α.Α.Δ. 470

Σολιάτης & Συνεργάται v. Χριστοδουλίδη (1990) 1 Α.Α.Δ. 1162

Γεωργιάδης v. Δημοκρατίας, Προσφ. Αρ. 547/90, ημερ. 30.4.92.

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία επιδιώκεται η παράταση του χρόνου για την υποβολή έφεσης εναντίον απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας που εκδόθηκε στις 29.5.92.

Χρ. Χριστοφόρου, για τον αιτητή.

5

Χρ. Χρυσάνθου, για τον καθ' ου η αίτηση.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Με την αίτηση επιδιώκεται παράταση του χρόνου για την υποβολή έφεσης εναντίον απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας που εκδόθηκε στις 29/5/92. Η αίτηση υποβλήθηκε στο Ανώτατο Δικαστήριο μετά την απόρριψη παρόμοιου αιτήματος από το Επαρχιακό Δικαστήριο. Έτσι ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις που θέτει η Δ.35 Θ.19 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας για την εξέταση αιτήματος για την παράταση χρόνου (για την άσκηση έφεσης) από το Ανώτατο Δικαστήριο.

10

15

Τα γεγονότα που στοιχειοθετούν την αίτηση (ένορκη δήλωση του αιτητή - ενάγοντα και του δικηγόρου του) και οι διευκρινίσεις που δόθηκαν αποκαλύπτουν ότι ο αιτητής από την 29/5/92 μέχρι την 7/7/92 αδράνησε και άφησε το χρόνο να περάσει άπρακτος. Ο αιτητής ενεργοποιήθηκε στις 7/7/92 με την έκδοση οδηγιών στο δικηγόρο του για την άσκηση έφεσης εναντίον της εκδοθείσας απόφασης. Όπως έχει διαφανεί, η παράλειψη άσκησης έφεσης μέσα στην προκαθοριζόμενη προθεσμία των 6 εβδομάδων οφείλεται στους εσφαλμένους υπολογισμούς του δικηγόρου του για το χρόνο εκπνοής της προθεσμίας. Το σφάλμα αποκαλύφθηκε όταν αποπειράθηκε να καταχωρήσει έφεση στις 14/7/92 και του υποδείχθηκε ότι η έφεση δεν μπορούσε να γίνει δεκτή εφόσον η προθεσμία εξέπνευσε την 10/7/92. Ο μηχανισμός για την παράταση του χρόνου κινήθηκε την επαύριο με την υποβολή αίτησης στο Επαρχιακό Δικαστήριο η οποία μετά από ακρόαση απορρίφθηκε. Το αίτημα επαναλήφθηκε ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την υποβολή της εξεταζόμενης αίτησης.

20

25

30

Η διακριτική ευχέρεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε αίτημα αυτής της φύσης (παράταση χρόνου) είναι πρωτογενής· επομένως συναρτάται αποκλειστικά με την κρίση για το βάσιμο του αιτήματος. Σύμφωνα με τη νομολογία στην οποία έγινε εκτενής αναφορά η

35

5 άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου σ' αυτό τον τομέα δεν υπόκειται σε οποιουσδήποτε όρους, δηλαδή δεν αποκλείεται εκ προοιμίου ο συνυπολογισμός οποιουδήποτε γεγονότος στην κρίση του αιτήματος. Η νομολογία αποκαλύπτει ότι και σφάλμα του δικηγόρου, ακόμα και όταν αυτό οφείλεται σε αμέλεια, μπορεί να θεμελιώσει λόγο για την παράταση του χρόνου νοουμένου ότι το επιβάλλουν τα συμφέροντα της δικαιοσύνης. [Βλ. *The Turkish Co Operative Carob Marketing Society Ltd v. Lutfi Kiamil & Another*, (1973) 1 C.L.R. 1, *Erini Costa HadjiMichael v. Maria Karamichael and two Others* (1967) 1 C.L.R. 61, *Αδελφοί Ιακώβου (Κατασκευαί) Λτδ. ν. Χ' Νικόλα* (1990) 1 Α.Α.Δ. 470, *Σολιάτης & Συνεργάται ν. Α. Χριστοδουλίδη* (1990) 1 Α.Α.Δ. 1162 και *Πεύκιος Γεωργιάδης ν. Δημοκρατίας*, (Προσφ. Αρ. 547/90, ημερ. 30/4/92)].

15 Αποκλειστικός οδηγός για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου για την παράταση του χρόνου άσκησης έφεσης είναι τα συμφέροντα της δικαιοσύνης. Οι προθεσμίες που τίθενται από τους Θεσμούς για τη λήψη δικονομικών μέτρων οριοθετούν το πλαίσιο για την καλή απονομή της δικαιοσύνης. Η τήρηση τους εξυπηρετεί τα συμφέροντα της δικαιοσύνης. Για να γίνει δεκτό αίτημα για την παράταση του χρόνου άσκησης έφεσης οι λόγοι της καθυστέρησης πρέπει να εξηγούνται και να αντισταθμίζουν ουσιαστικά τις δυσμενείς επιπτώσεις στα συμφέροντα του αντιδίκου και στο θεσμικό πλαίσιο απονομής της δικαιοσύνης. Η προθεσμία που τίθεται από τη Δ.35 Θ.2 για την άσκηση έφεσης είναι συνυφασμένη με την τελεσιδικία και τις αρχές της δικαιοσύνης που ταυτίζονται με αυτή. Μετά την εκπνοή της προθεσμίας για την άσκηση έφεσης ο επιτυχών διάδικος μπορεί με βεβαιότητα να προσβλέπει στην άσκηση των δικαιωμάτων που του αναγνωρίζονται με τη δικαστική απόφαση και το δημόσιο στην τελεσφόρηση των μηχανισμών της δικαιοσύνης. Το συμφέρον της δικαιοσύνης είναι έννοια σύνθετη και πολυδιάστατη, συνυφασμένη με το σύνολο των αρχών του δικαίου και τα ιδιαίτερα γεγονότα της κάθε υπόθεσης. Όσο μικρότερο είναι το χρονικό διάστημα που διαρρέει μεταξύ της εκπνοής της προθεσμίας και της κίνησης του μηχανισμού για παράταση ανάλογα μεγαλύτερη είναι και η πιθανότητα αποδοχής του αιτήματος.

40 Εκ μέρους του καθ' ου η αίτηση υποβλήθηκε ότι η καθυστέρηση του αιτητή μπορούσε να θεραπευθεί με την υποβολή αίτησης πριν την εκπνοή της προθεσμίας και ότι η παράλειψη λήψης των αναγκαίων μέτρων για το σκοπό αυτό συνιστά εμπόδιο στην αποδοχή του αιτήματος. Παραγνωρίζεται με την εισήγηση αυτή ότι η καθυστέρηση στην καταχώρηση έφεσης οφείλεται σε

σφάλμα του δικηγόρου του αιτητή και όχι σε αδιαφορία για την άσκηση έφεσης.

Συνεκτιμώντας όλα τα γεγονότα που τέθηκαν ενώπιον μας και αντισταθμίζοντας την αναστάτωση στα δικαιώματα του καθ' ου η αίτηση όπως διαμορφώθηκαν μετά την εκπνοή της προθεσμίας και την συνακόλουθη εκτροπή από την αρχή της τελεσιδικίας, αφενός, με το μικρό χρονικό διάστημα που διέρρηξε μεταξύ της εκπνοής του χρόνου και της υποβολής αίτησης για παράταση σε συνδυασμό με τις εξηγήσεις που δόθηκαν για την καθυστέρηση, αφετέρου, κρίνουμε το αίτημα δικαιολογημένο. Δικαιούται όμως ο εφεσίβλητος στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας τα οποία οφείλονται αποκλειστικά στην παράλειψη του αιτητή να συμμορφωθεί με τη Δ.35 Θ.2. 5 10

Ενόψει των ανωτέρω το αίτημα για παράταση του χρόνου εγκρίνεται. Ο χρόνος για την υποβολή έφεσης παρατείνεται για 7 μέρες από σήμερα. Τα έξοδα επιδικάζονται υπέρ του καθ' ου η αίτηση. 15

Η αίτηση επιτρέπεται με έξοδα υπέρ του καθ' ου η αίτηση.